

Termíny na Február 2009

1.2.	neďeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 Z. Baláž, M. Kevický
8.2.	neďeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 J. Dočolomanský, T. Kriška
15.2.	neďeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 P. Pelech, S. Antalík
22.2.	neďeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 G. Chovan, M. Kevický
1.3.	neďeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 T. Majer, P. Pivka

Služba kazateľov mimo zboru:

Tomáš: 1. február BJB Lučenec
1. marec Bernolákovo

STRETNUTIE OTCOV

Drahí otcovia, bratia!

Pozývame Vás na spoločné stretnutie, kedy by sme sa chceli s Vami zdieľať o (výzvach ktoré prežívame pri výchove našich detí a spoločne hľadať riešenia týchto výziev) situácii a stave našich detí.

*Prosíme Vás preto, aby ste sa pokúsili zarezervovať si termín pre toto stretnutie:
Nedeľa 8.2.2009 o 17:00 na Súľovskej 2*

Michal Kevický
Laco Taliga
Tomáš Kriška

Informátor Február 2009, BJB 3 Viera (viera@baptist.sk), 02 / 555 68 370, nepredajné,
pre vnútornú potrebu zboru BJB 3 Viera. Č. účtu: 017 189 2437/0900
PDF verzia k stiahnutiu na: <http://www.bjbviera.sk/informator/>
Marcové číslo vyjde v nedeľu 1.3.2009. Uzávierka 26.2.2009.

Redakcia: Michal Kevický (michalkevicky@horiaciker.sk)
Braňo Bognár (braniob@gmail.com)

INFORMÁTOR

ZBORU VIERA

Február 2009

Otcovia a synovia

Miesto úvodníka niečo z toho, o čom „hlbam“ v poslednej dobe :o)
Veľa som počul o otcovstve... A aj o synovstve... Veľa vyučovaní pre mužov a veľa pre mladých...

Písmo však hovorí o spojení otcov a synov. Pre toto spojenie sme stvorení a k nemu sme povolani. Boh sníva o tomto spojení. A ako načúvam Jeho srdcu, vnímam, ako nás naliehavo pozýva zakúsiť jedno i druhé: otcovstvo aj synovstvo.

Malachiáš 4:5 Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príjde deň Hospodínov, veľký a strašný. 6 A obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov, aby som neprišiel a neranil zeme kľatbou.

Toto „eliášovské pomazanie“, v ktorom chodil aj Ján Krstiteľ, a ktoré tu na zemi pôsobí a bude pôsobiť skrze ďalších a ďalších „Eliášov“ (Mt 7,11-12), bude napravovať to najdevastujúcejšie rozdelenie medzi otcami a synmi: Mužovia strácajúci synov a synovia utekajúci od otcov... – Toto je obraz dnešnej katastrofy (aj uprostred cirkvi) – aspoň ja ho fest pozorujem (aj za tou finančnou krízou...).

Ako o tomto nad Písmom rozmýšľam, zisťujem, že byť mužom v skutočnosti znamená byť otcom a synom zároveň.

Ako starnem :o) – zakúšam nie len väčšiu potrebu mať otcov, ale akosi aj viac zisťujem, kto sú (a nie je ich mnoho...) moji otcovia a aj to ako som ich v pýche odmietal... Donedávna som prehlasoval, že nemám otcov, alebo že ich moja generácia má nedostatok... Zisťujem však, že to nie je tak. Otcov síce nemáme mnoho, ale máme ich. Len my možno (teda ja určite) sme neboli ochotní ich prijať a byť ich synmi.

Neviem, či tieto moje vnútorné pochody sú spôsobené tým, že som sa stal aj fyzickým otcom (a hrdým „vlastníkom“ troch zázrakov, v ktorých sa vidím), alebo je to vekom. Akokoľvek:

Zrazu som v situácii ako ku mne Boh hovorí ako k mužovi – otcovi a synovi zároveň. A mrazí ma predstava, že by som v tejto úlohe zlyhal. Naopak: hreje ma predstava vstúpiť do toho „otcovsko-synovského zápasu“ za vlastné, ale aj za iné deti, a za mnoho z toho, čo je na Božom srdci – na srdci Otca a Syna.

(pokračovanie na druhej strane)



VERŠ NA ROK 2009
pre Cirkevný zbor Viera

Ty teda, syn môj, posilňuj sa milosťou, ktorá je v Kristovi Ježišovi. A čo si počul odo mňa pred mnohými svedkami, zveruj to spoľahlivým ľuďom, ktorí sú schopní vyučovať aj iných.

2Tim 2, 1-2

(pokračovanie z prvej strany)

Samozrejme – ženy, dcéry, matky - z toho vôbec nie sú vynechané. Sú neoddeliteľnou súčasťou sveta otcov a synov. Ide aj o ich slobodu (a krásu). Ale mám silný dojem, že to začína pri otcoch. Prežívam to tak, že Boh obracia moje srdce k synom. Pri tom ma samozrejme usvedčuje z mojich vlastných „synovských hriechov“.

Že by toto proroctvo Malachiáša o obrátení srdc otcov k synom a srdc synov k otcom bolo pre tento čas? Čo všetko by sa stalo keby muži nestratili svoje synovstvo a dospeli v otcov? Čo za reformáciu, za hnutie, za prebudenie by to spôsobilo?

Možno aj ty nad niečím podobným uvažuješ, a možno uvažovať začínaš...

Michal Kevický

Neplánované zoznamenie

Je len niekoľko vecí, ktoré by ste určite nechceli zažiť ako obyvateľ bytovky a vytopenie susedov medzi ne bezpochybne patrí. Asi vám už „došlo“, že práve o tomto budem písať v nasledujúcom krátkom svedectve. Zobudil som sa ráno o niečo neskôr ako zvyknem, a tak som nadobudol dojem, že musím nasadiť vyššie tempo hneď od začiatku, aby som všetko, čo som mal na ten deň naplánované, postíhal. Nerád sa púšťam do práce predtým, než si aspoň trochu neprečítam z Písma a bez modlitebného stíšenia, ale tento raz vzhľadom na pokročilý čas, som urobil osudný kompromis. Tuším ešte v pyžame som naplnil pračku bielizňou s myšlienkou, že však pokiaľ sa budem modliť, pračka môže prať. Spokojný so svojim „manažérske“ využívaním času som sa zavrel do izby. Prešla hodná chvíľa, keď ma naraz pri sústredenom čítaní príbehu o Abrahámovi vyrušilo klopanie na dvere. „Kto to môže byť?“ – hovorím si. Za dverami stála staršia pani z tretieho poschodia, ktorá býva nado mnou, s tým, že počula pri výťahoch kvapkať vodu. Stačil letný pohľad na prah kúpeľňových dverí, spod ktorého sa predierala mláčka spenenej vody, aby bol jasný zdroj susedkinho objavu. S komentárom, že: „To budú mať susedia radosť!“ sa ochotne ponúkla, že im to ide povedať, kým ja som sa vrhol na pokus o záchranu toho, čo sa dalo a utieral zvyšok vody na podlahe. Tá pravá modlitebná chvíľa pre mňa len začala, lebo som si živo spomenul na príbeh môjho kolegu, ktorému susedia spôsobili podobným spôsobom pár tisícovú škodu na kuchynskej linke.

Susedkina misia bola úspešná a o chvíľu som dostal druhú návštevu. Nikdy som si nepomyslel, že sa budem so svojimi susedovcami z jednotky zoznamovať za takýchto okolností. Čakal som poriadnu spfšku nadávok, ale sused, mladý chalan vo veku asi okolo tridsaťpäť rokov, ma začal na môj údiv skôr upokojsovať, že len trochu sa im objavili fľaky na stene, ale že inak nič vážne. Rozlúčil som sa s ním so slovami, že nech sa určite zastaví, ak zistí nejaké škody. V ten deň sa už neozval, tak som ešte dodatočne na druhý deň, sice s malým srdcom ale s veľkým dezertom, išiel na neohlásenú návštevu, aby som sa na vlastné oči presvedčil, či je naozaj všetko v poriadku. Bolo.

Nemusím zdôrazňovať, že takýto záver celej „story“ sa rovnal v mojich očiach zázraku a ďakoval som Bohu, ktorý dokáže usmerniť nielen myšlienky srdc kráľov, ale aj pramienky vôd, ktoré pravdepodobne stekali medzi panelovými blokmi kamsi do podhládov v suteréne. Čo však chcem povedať ako to najdôležitejšie, znovu sa mi potvrdilo, že zanedbaním modlitby nič nezískame. V mojom zhone som sa nesústredil na všetky detaily prípravy pračky na pranie a zabudol som preložiť odtokovú hadicu z pračky. Čo pôvodne chcelo byť ušetrenie času, sa nakoniec ukázalo ako draho zaplatená chyba.

Prajem nám všetkým, aby sme vedome neposúvali „prastaré medze“, inak povedané, nerobili kompromisy (experimenty?) vo veciach, ktoré sú vekmi odskúšané a overené, ktorými nás Boh chce udržať vo svojej vôli a v plnosti Ducha, menovite odovzdanie našich ciest Pánovi v modlitbe predtým, že na ne vykročíme.

Kamil Maljarčík

6) V septembri sme usporiadali našu spoločnú konferenciu Oheň Jeho prítomnosti v UPC a v športovej hale na Pasienkoch so spoločnými nedeľnými bohoslužbami, kde chvály viedol cca 140 členný tím spevákov a hudobníkov.

7) V septembri sme pre našich pastorov a kazateľov pripravili plne sponzorovaný 3-denný oddychovo-relaxačný pobyt v hoteli SENEC s možnosťou načerpania nových fyzických a duchovných síl do ich ďalšej služby.

8) V septembri sme pre podnikateľov pripravili školenie so zaujímavými osobnosťami sveta biznisu pod názvom: Budovanie Božieho Kráľovstva cez biznis

9) Ako Kresťania v meste zabezpečujeme celoročne bagety a teplé polievky bezdomovcom, ktorí žijú v uliciach Bratislavy. Zároveň sme poskytli aj finančné dary na prevádzku nízkoprahového útulku pre bezdomovcov. Týmto spôsobom preinvestujeme do marca 2009 pomoc za takmer 16.600 EUR (500.092,- Sk).

A to všetko aj vďaka vašej podpore! Veríme, že spoločne dokážeme aj také veci, ktoré by sme samostatne nedokázali.

Nech Vás Boh žehná!

Marek Krajčí, riaditeľ platformy Kresťania v meste

Občianske združenie:

KREŠTANIA V MESTE

Východná 7B

83106 Bratislava

IČO: 31749259

www.krestaniavmeste.sk

kancelaria@krestaniavmeste.sk

č.úctu: 2667250007/1100

PS: Našu prácu je možné podporiť 2% z vašich odvodených daní za rok 2007. Formuláre pre fyzické osoby budú k dispozícii u mňa resp. u Dominiky Gezeovej. Právnické osoby a živnostníci len vpišu do daňového priznania hore uvedené údaje.

Inou formou podpory môže byť aj objednávka niektorého z našich produktov:

Nahrávky z konferencií:

- MP3 záznam konferencie [Oheň jeho prítomnosti](#) + **semináre** > Dr. Chris Field: Srdce muža a ženy, kresťanská rodina, výchova detí (9,96 EUR / 300,- Sk)
- MP3 záznam konferencie [Maják v meste 2007](#) + **bonus** > R. Seow: Duchovné dary a ako ich používať > E. Seow: Služba deťom (6,64 EUR / 200,- Sk)
- MP3 záznam konferencie [Kresťania v meste 2006](#) (6,64 EUR / 200,- Sk)
- MP3 záznam prednášiek + manuály + prezentácie [Školenia pre podnikateľov](#): Benny Ong, Dr. Shadrach Menon (21,58 EUR / 650,- Sk)
- MP3 záznam prednášiek + manuály + prezentácie [Školenia pre lídrov](#): Benny Ong, Jimmy Tan (16,6 EUR / 500,- Sk)
- MP3 záznam zo semináru: [Božie Otcovské srdce](#) (vyučuje Stefan Driess) (4,98 EUR / 150,- Sk)

Štúdiové nahrávky, chvály a uctievanie: CD [To svetlo sviety v tme](#) (akcia: 4,98 EUR / 150,- Sk) a CD [Slobodu nám dal](#) (4,98 EUR / 150,- Sk)

Štúdiové nahrávky, chvály pre deti: CD [Klop, klop, klop](#) (10,95 EUR / 330,- Sk)

Nahrávky sú k dispozícii na vyžiadanie u mňa, resp. na zborovom predajnom pultíku u Ľubky Talabovej.

a pol modlitieb za to, aby ma uzdravil som stále viac a viac presvedčená, že už všetko pre mňa urobil, že stačí to všetko len prijať.

„Dám im to,“ povedal Ježiš ďalej, „Ja im to napriek tomu všetko dám.“

„Dám ti to,“ povedal potom priamo mne. Pozeral mi pri tom do očí a ja som sa cítila na jednej strane mizerne, lebo som nehodná ničoho z toho čo mi dáva a na druhej strane úžasne, pretože Jeho pohľad ma presvedčal o tom, že to čo hovorí, myslí vážne.

„Prečo nám to dáš?“ spýtala som sa.

„Lebo vás milujem,“ povedal a usmieval sa pri tom.

„Lebo vás milujem!“ ozývalo sa zrazu naokolo. Znelo to akoby celým vesmírom, bolo to všade. Nehovoril to Ježiš, hovoril to Otec. Stvoriteľ neba a zeme, mocný Boh a Pán všetkého. Hovoril osobne ku každému z nás. Prenikalo ma to celú. Plakala som, pretože som bola oblievaná Jeho láskou, ktorá obmyla ďalší z nánosov mojej nevery.

Videla som, ako všetci tí ľudia, ktorí tam boli, tiež počuli ten hlas. Tiež prijali to, čo potrebovali. Nie každý chorý bol uzdravený, nie každá rana zahojená, ale nikomu už na tom nezáležalo. Bolo to úplne vedľajšie. Boli sme s Ním. Kúpali sme sa v Otcovom náručí, v Jeho prijatí a láske.

Tu ma Ježiš zobral za ruku a zobral ma von z tej miestnosti. Všade bol stále zjavný jas Jeho slávy, všetko, čo bolo okolo nás sa v nej kúpalo.

„Stvorenie s dychtivou túžbou očakáva zjavenie synov Božích. (Rim 8,19) Čaká na synov a dcéry živého Boha, ktorí Ho budú poznať zblízka. Tam, kde moje deti poznajú moju premieňajúcu moc, tam aj stvorenie oživa a prekvitá. Nepoznáte moju premieňajúcu moc, ale prichádza čas, keď uvidíte skutky väčšie, ako sú všetky vaše predstavy,“ povedal Ježiš.

Nevedela som si predstaviť, o čom hovorí. Poznáme Jeho skutky, poznáme, čo hovorí Písmo o Jeho moci, ale On je oveľa viac.

„Zverím vám moc, ktorú si pýtate. A zverím vám oveľa viac ako si opýtate. Preto musíte byť svätí, pretože ju inak neunesiete. Tí, ktorí chcú moju moc, aby oslávili seba, ju nedostanú. Prijmú moc, ktorá nie je zo mňa, pretože nepriateľ môjho kráľovstva chce zviest' mnohých. Vy sa ale nedajte zviest', čakajte na moje vystrojenie. Moja moc je čistá, je to moc mojej svätosti. Prináša život, slobodu a uzdravenie. Moc, ktorá nie je zo mňa, prináša otroctvo a smrť. Nedajte sa oklamať! On prišiel aby ničil a hubil, ja som prišiel, aby ste mali život a mali ho hojne.“

Eva Kevická

Drahí súrodenci,

V prvom rade vám chcem v mene bratislavských zborov združených v platforme KREŠTĀNIA V MESTE poďakovať za vašu podporu našej spoločnej vízií a službe ľuďom v našom meste. Sme poctení vašou podporou jednoty Božieho ľudu, ktorú chceme v zmysle veľkňazskej modlitby Pána Ježiša Krista ako kresťania v Bratislave spoločne hľadať. Dovoľte mi len krátku rekapituláciu toho podstatného, čo sme spoločne tento rok dosiahli:

- 1) V januári sme ako Kresťania v meste vyjadrili podporu štátu Izrael. Na našom zhromaždení pri príležitosti spomienky na Holokaust nám poďakoval aj veľvyslanec štátu Izrael na SR: Zeev Boker.
- 2) V marci sme pripravili intenzívny 2 a pol denný seminár: Božie Otcovské srdce so Stefanom Driessom.
- 3) V marci sme na polceste roku modlitieb pripravili v kinosále Istropolisu Večer chvál a modlitieb.
- 4) V júni sme zorganizovali v Pálfyho paláci benefičný koncert na podporu ľudí bez domova.
- 5) V septembri sme po roku našich spoločných nepretržitých modlitieb na Radlinského ul. ukončili projekt 24-365.

Slovo a sláva. (Videnie)

Na úvod by som chcela upozorniť na to, že toto je prorocká skúsenosť, videnie, nie vyučovanie, preto je v niektorých bodoch subjektívna. Neobsahuje všetky odpovede na dané otázky. Obsahuje odpovede, ktoré mne chcel Boh zdôrazniť. Napriek tomu ale verím, že nie len mne je toto slovo určené a preto ho podávam ďalej.

Videla som, ako kľáčim na kolenách a modlím sa. Modlila som sa za každodenné potreby našej rodiny – za moje zdravie, za Samkove trávenie, aby ho netrápilo a mohol kľudne spinkať, za Ľubkine správanie, Dorotkinu školu... Nebolo to nič zvláštne, skôr som si pripadala ako vždy – ten istý zoznam dookola ☺ Vtedy som videla, ako ku mne pristúpil anjel. Držal v rukách dosky podobné doskám zákona, ktoré dostal Mojžiš na hore Sinaj. Dal mi ich. Kľáčala som ďalej a čítala som. Bol to Boží zákon, Jeho slovo. Ako som čítala, to slovo vydávalo svetlo, postupne sa svetlo menilo na svetelný prúd, ktorý vytváral niečo ako cestu. Aj tie dosky akoby narástli a bola z nich cesta, po ktorej som mohla kráčať. Vydala som sa teda po nej. Ako som išla, vnímala som Božiu slávu a jeho pravdu o tom aký je.

Vtedy sa mi pripomenul verš, ktorý som čítala noc pred tým: Karhaj ma, Hospodine, ale s mierou, nie v svojom hneve, aby si ma nezničil. (Jer 10,24) Krok za krokom ma Boh znova utvrdzoval v tom, že je milujúcim Bohom. Nie je Bohom, ktorý sa hnevá, za to, že sme zhrešili, nedrží zdvihnutú palicu, aby nás trestal. On sa na nás nehnevá. Keby sa hneval, vyzeralo by to s nami úplne inak: *Tu pohla sa a zatriasla zem a zachveli sa, pohli vrchov základy, lebo vzplanul hnevom. Dym sa Mu valil z nozdier, zžieravý oheň z Jeho úst, žeravé uhľiky blčali z Neho... Ukázali sa vodné riečiská, obnažili sa základy sveta od Tvojej hrozby, Hospodine, od hnevlivého dutia Tvojho dychu.* (Ž 18,8-9.16) Boh, ktorý nás vychováva, nás nevychováva ako pozemský otec – neprasknú Mu občas nervy ☺. Vychováva nás ako Otec nebeský, milujúci Otec, ktorý obetoval svojho jediného Syna preto, aby sme mohli poznať Jeho lásku, odpustenie, prijatie... Keď nás kára, je to káranie možno niekedy tvrdšie, ale stále dostatočne jemné na to, aby sme v tom celom videli Jeho lásku.

Ako som kráčala, vnímala som Božiu lásku nie len srdcom ale doslova aj telom. Vnímala som, ako často sme pri čítaní Jeho slova oklamani – ako je nám jeho pochopenie zdeformované našimi skúsenosťami, okolnosťami, hlasom nepriateľa... Vnímala som, že je tu stále tichý hlas Duchu Svätého, ktorý ku nám hovorí. V Božej milosti ho môžeme cez všetky tie ostatné hlasy počuť. Videla som v duchu, ako sú Božie deti obviňované z hriechov - nie usvedčené na pokánie vedúce k prijatiu odpustenia, ale znovu a znovu obviňované aj z hriechov, ktoré už dávno vyznali a Boh im ich odpustil, ako sa trápia, že Boh ich neprijíma. Ale Jeho slovo je plné prijatia, plné Jeho objatia a odpustenia. Čo bolo raz odpustené, Boh už nespomína (*Ako ďaleko je východ od západu, tak vzdáľuje od nás naše prestúpenia.* Ž 103,12) V sláve, v ktorej som kráčala, akoby nebolo dôležité nič, len to, že Boh nás prijíma, vie že sme hriešni, ale miluje nás.

Prišla som až k dverám do akejsi miestnosti. Vošla som. Bola som prekvapená, že Božia sláva v nej bola ešte zjavnejšia. V tej miestnosti bolo mnoho ľudí. Boli to Božie deti. Sedeli na zemi a trápili sa. Niektorí boli chorí, niektorí utlačení problémami života, ubolení zraneniami od druhých ľudí... Pôsobilo to veľmi nelogicky, že na takom mieste plnom Božej slávy sa niekto môže cítiť tak zle. Nechájala som, ako je to možné. Mala som v rukách malinké „dosky zákona“ – podobné ako mne dal anjel, ale omnoho menšie a dávala som im ich. Učila som ich poznaniu Božieho slova a tomu, ako majú počuť Jeho hlas.

Vtedy som zbadala Ježiša.

„Mám pre nich, čo potrebujú, ale oni si to nevedia vziať,“ odpovedal na moju nevyslovenú otázku.

Bola som z toho smutná. Vedela som, že vlastne patrí medzi tých ľudí, že si tiež neviem vziať od Boha to, čo pre mňa má. Vedela som, že má pre mňa viac, ako sa odvažujem prijať. Po roku